

European Securities and
Markets Authority

Riktlinjer

för standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden enligt artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014

Innehållsförteckning

1	Tillämpningsområde	2
2	Hänvisningar till lagstiftning och förkortningar.....	2
2.1	Hänvisningar till lagstiftning	2
2.2	Förkortningar.....	3
3	Syfte.....	3
4	Efterlevnad och rapporteringsskyldigheter.....	4
4.1	Riktlinjernas status	4
4.2	Rapporteringskrav	4
5	Riktlinjer	5
5.1	Tillämpningsområde	5
5.2	Standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden	6

1 Tillämpningsområde

Vem?

1. Dessa riktlinjer gäller värdepappersföretag och myndigheter med värdepappersföretag som behörighetsområde.

Vad?

2. Dessa riktlinjer gäller med avseende på kraven i artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014 och rör i synnerhet de standardiserade förfaranden och meddelandestandarder som ska tillämpas för att uppfylla kraven i artikel 6.2 andra stycket.

När?

3. Dessa riktlinjer gäller från och med ikraftträdandedatumet för kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229 av den 25 maj 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder om avvecklingsdisciplin.

2 Hänvisningar till lagstiftning och förkortningar

2.1 Hänvisningar till lagstiftning

<i>Förordning (EU) nr 909/2014</i>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 ¹
<i>Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229</i>	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229 av den 25 maj 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder om avvecklingsdisciplin
<i>Förordning (EU) nr 1095/2010</i>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG ²

¹ EUT L 257, 28.8.2014, s. 1-72

² EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

Direktiv 2014/65/EU

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet

2.2 Förkortningar

Kommissionen

Europeiska kommissionen

ESFS

Europeiska systemet för finansiell tillsyn

Esma

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten

EU

Europeiska unionen

3 Syfte

4. Dessa riktlinjer baseras på artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014. Syftet med dessa riktlinjer är att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av artikel 6.2 andra stycket i förordning (EU) nr 909/2014, kompletterad genom artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229.
5. Kravet i artikel 6.2 i förordning nr 909/2014, som specificeras ytterligare genom artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229, inriktar sig på förberedelserna inför avvecklingsprocessen: värdepappersföretagen bör säkerställa att de i så stor utsträckning som möjligt har alla nödvändiga avvecklingsuppgifter till sitt förfogande på den bankdag då transaktionen äger rum. I detta syfte bör värdepappersföretag som inte redan har den avvecklingsinformation som krävs kommunicera med sina kunder för att erhålla denna information, vilken bör inbegripa de standardiserade uppgifter som är relevanta för avvecklingsprocessen.
6. Framför allt förväntas värdepappersföretag, enligt artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014, i tillämpliga fall vidta åtgärder för att begränsa antalet uteblivna avvecklingar. I enlighet med denna artikel har Esma utarbetat tekniska tillsynsstandarder för att bland annat fastställa detaljerna kring bekräftelse- och tilldelningsåtgärderna samt de förfaranden mellan värdepappersföretag och deras professionella kunder som syftar till att underlätta avveckling, enligt de bestämmelser som lagts till i artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229.

7. Enligt samma artikel och för att komplettera det nämnda förväntas Esma också ta fram riktlinjer för de standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden som ska användas för att uppfylla detta krav.
8. Syftet med dessa riktlinjer är således att förtydliga omfattningen av kravet i artikel 6.2 i förordning nr 909/2014 och ge vägledning om de standardiserade förfaranden och standarder för meddelanden som ska uppfyllas för att efterleva kravet.

4 Efterlevnad och rapporteringsskyldigheter

4.1 Riktlinjernas status

9. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansmarknadsaktörerna med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
10. De behöriga myndigheter som omfattas av riktlinjerna bör följa dem genom att införliva dem i sina nationella rättsliga ramar och/eller tillsynsregler utifrån vad som är lämpligt, även i fall där enskilda riktlinjer i första hand riktar sig till finansmarknadsaktörer. I detta fall ska de behöriga myndigheterna genom sin tillsyn se till att finansmarknadsaktörerna följer riktlinjerna.

4.2 Rapporteringskrav

11. Inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk ska de behöriga myndigheter som omfattas av riktlinjerna anmäla till Esma om de i) följer, ii) inte följer men avser att följa eller iii) inte följer och inte avser att följa riktlinjerna.
12. Om de behöriga myndigheterna inte uppfyller kraven måste de för Esma redogöra för skälen till att man inte gör det, också detta inom två månader från offentliggörandet av riktlinjerna på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk.
13. Finansmarknadsaktörer är inte skyldiga att rapportera om de följer dessa riktlinjer.

5 Riktlinjer

5.1 Tillämpningsområde

Riktlinje 1: Värdepappersföretag bör säkerställa att de själva och deras professionella kunder i tillämpliga fall uppfyller kraven i artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014 när det gäller deras roll i varje värdepapperstransaktion.

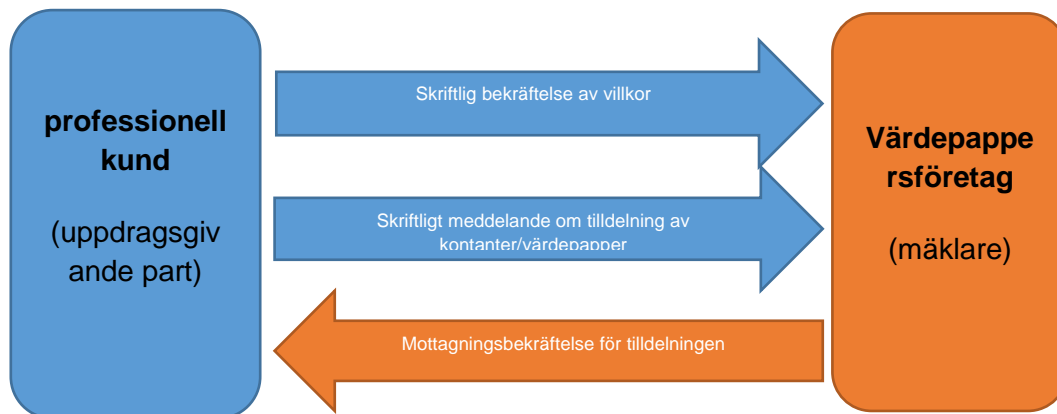
14. När två enheter som är registrerade som värdepappersföretag möts i en transaktion med sådana finansiella instrument som avses i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 909/2014, bör varje enhets roll i transaktionen i fråga analyseras för att fastställa vilken enhet som ska betraktas som värdepappersföretag och vilken som ska betraktas som kund inom ramen för tillämpningen av dessa krav.
15. Kraven i artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014 bör endast gälla förbindelser mellan värdepappersföretag och professionella kunder i den mening som avses i direktiv 2014/65/EU. Detta innebär att när direktiv 2014/65/EU inte gäller vissa personer (till exempel personer som är undantagna enligt artikel 2 i samma direktiv), bör heller inte dessa krav gälla.
16. För att undanröja tvivel preciseras att de enheter som listas i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU bör betraktas som professionella kunder vid tillämpning av artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014, oavsett om värdepappersföretaget, generellt eller för specifika transaktioner eller tjänster, har kategoriserat enheten som godtagbar motpart i den mening som avses i artikel 30.2 i direktiv 2014/65/EU, eller som icke-professionell kund.

Riktlinje 2: Kraven i artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014 bör gälla transaktioner med sådana finansiella instrument som avses i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 909/2014, nämligen

- a. överlåtbara värdepapper enligt definitionen i punkt 35 i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014,
- b. penningmarknadsinstrument enligt definitionen i punkt 37 i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014,
- c. andelar i företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i punkt 38 i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014, och
- d. utsläppsrätter enligt definitionen i punkt 39 i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014.

5.2 Standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden

Riktlinje 3: Värdepappersföretag bör ingå avtal med sina professionella kunder om de standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden som ska gälla mellan dem, för att därigenom genomföra de åtgärder för begränsning av antalet uteblivna avvecklingar som föreskrivs i artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014. Dessa åtgärder kan illustreras på följande sätt:

17. Det finns flera sätt för värdepappersföretag och deras professionella kunder att skapa förutsättningar för att sådan information meddelas skyndsamt:

- a. **Både en skriftlig bekräftelse och ett skriftligt meddelande om tilldelning skickas** av den professionella kunden till värdepappersföretaget i enlighet med artikel 2.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229.
- b. **Ingen skriftlig bekräftelse skickas:** Om den skriftliga bekräftelsen ingår i det skriftliga meddelandet om tilldelning enligt artikel 2.1 tredje stycket i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229, kan värdepappersföretaget och den professionella kunden enas om att den skriftliga bekräftelsen av transaktionsvillkoren ges i ett fält som lagts till i det skriftliga meddelandet om tilldelning, eller att transaktionsvillkoren betraktas som bekräftade genom att det skriftliga meddelandet om tilldelning för transaktionen översänds.
- c. **Varken skriftlig bekräftelse eller skriftligt meddelande om tilldelning skickas:** Om det varken skickas skriftlig bekräftelse eller skriftligt meddelande om tilldelning enligt artikel 2.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229, bör värdepappersföretaget se till att det förfogar över den nödvändiga avvecklingsinformation som anges i artikel 2.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229 för transaktionen inom de tidsfrister som anges i artikel 2.2 i denna förordning. Informationen kan ges muntligen eller genom system som ger värdepappersföretaget tillgång till relevant information (exempelvis genom tillgång till en centraliserad databas).

18. Konsekvenserna för värdepappersföretaget av ett sent eller uteblivet skriftligt meddelande om tilldelning eller bekräftelse (eller av delar av den information som begärs i dessa) fastställs varken i förordning (EU) nr 909/2014 eller i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229. Vilka konsekvenser ett sådant uteblivet eller försenat meddelande får kan definieras av värdepappersföretaget och den professionella kunden i deras avtal.
19. De villkor som fastställts mellan värdepappersföretaget och den professionella kunden kan föras in i alla avtal dem emellan, inklusive det ramavtal som styr deras förbindelser, i enlighet med artikel 25.5 i direktiv 2014/65/EU, vars innehåll preciseras i artikel 58 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565.
- Riktlinjer 4:** Om värdepappersföretaget och den professionella kunden enas om att den professionella kunden ska skicka en skriftlig bekräftelse och/eller ett skriftligt meddelande om tilldelning i enlighet med artikel 2.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229, ska alla kommunikationsmetoder som möjliggör skriftlig kommunikation genom e-post, fax eller elektroniska medel godtas.
20. Om elektroniska medel används bör värdepappersföretaget erbjuda sina professionella kunder möjligheten att använda internationella, öppna kommunikationsförfaranden och standarder för meddelanden och hänvisning till uppgifter enligt punkt 34 i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014, utom i följande två fall:
- a. När dessa internationellt godkända standarder inte är *tillgängliga för alla eventuella intresserade parter på rättvisa, öppna och icke-diskriminerande grunder*, eller inte finns förrän internationella standarder blir tillgängliga.
 - b. När användningen av internationellt godkända standarder inte gör det möjligt att *begränsa antalet uteblivna avvecklingar* för ett värdepappersföretag och dess professionella kunder, så länge en sådan effektivitetsbrist kan bevisas.
21. Om värdepappersföretaget erbjuder sig att använda både internationella och interna (nationella) standarder för meddelanden kan den professionella kunden välja vilket som helst av dessa alternativ.